

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110154081 по описа за 2022 година

Ищецът П. К. Г. е предявил срещу ответника Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), осъдителен иск с правно основание чл. 234, ал. 1 ЗМВР за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **20 988.00 лв.**, представляваща обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение на държавен служител по ЗМВР, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 05.10.2022 г., до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че трудовото му правоотношение с ответника било прекратено със Заповед № 513з-9228/20.12.2019 г., като не му било изплатено дължимото обезщетение правно основание чл. 234, ал. 1 ЗМВР за прослужените 16 години стаж в МВР.

В едномесечния преклузивен срок по чл. 131 ГПК от ответника СДВР е постъпил отговор, с който оспорва предявения иск по размер. Не оспорва обстоятелството, че между него и ищеца е съществувало трудово правоотношение по силата на сключения ТД № 513р-8906 от 02.02.2017 г., което било прекратено със Заповед № 513р-9228 от 20.12.2019 г. с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Твърди, че с оглед на представената справка с рег. № 513р-102711 от 20.10.2022 г. ищецът имал прослужени 11

години, 9 месеца и 16 дни в МВР. Сочи, че дължимото обезщетение било в размер на сумата от 13 223.76 лв. и било изцяло изплатено на ищеца на 30.11.2022 г.. Твърди, че на ищеца била изплатена и сума в размер на 4 850.11 лв., представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 104 дни. Позовава се на давност. Претендира разноски.

Съдът, съобразно чл. 235 от ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира за установено следното:

Не се спори между страните, че ищецът е назначен със заповед №3-688/11.03.2005 г. на длъжност „полицай” в група „Патрулно-постова дейност” на сектор „Охранителна полиция” към 04 РПУ при СДВР, считано от 11.03.2005 г. От представените по делото писмени доказателства се установява, че ищецът последователно, без прекъсване, е заемал различни длъжности в СДВР, като към 01.02.2017 г., когато служебното правоотношение на ищеца е преобразувано в трудово, той е имал прослужени 11 години, 9 месеца и 16 дни в структурите на МВР.

От представената по делото Платежна бележка от 30.11.2022 г. се установява, че ответникът е заплатил на ищеца на 30.11.2022 г. дължимото обезщетение в размер на сумата от 13 223.76 лв., представляващо 11 месечни възнаграждения, дължими при прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 234, ал.1 от ЗМВР. Същото обстоятелство се установява и от неоспореното от страните и прието заключение на вещото лице по изслушаната ССЧЕ, което настоящия състав на съда намира за компетентно и обективно дадено и кредитира с доверие.

Съгласно разпоредбата на чл. 234, ал.1 от ЗМВР, в редакцията му към момента на прекратяване на правоотношението при прекратяване на служебното правоотношение държавните служители имат право на обезщетение в размер на толкова месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20. Съобразно предвиденият в разпоредбата на чл. 235 от същия закон начин на определяне на обезщетението, при определяне размера на обезщетението се вземат предвид прослужените години, като държавен служител, офицер или сержант в МВР, а извън случаите по ал. 1 при прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители от МВР поради пенсиониране, когато са прослужили

последните 13 години и 4 месеца на длъжности по ал. 1, размерът на обезщетението се определя от сбора на прослужените години по ал. 1, както и годините на приравнения трудов стаж към първа категория труд.

Съобразно разпоредбата на чл. 234, ал.1, вр. чл. 235 ЗМВР, при прекратяване на служебното правоотношение за ищеца е възникнало правото на обезщетение в размер на 11 месечни възнаграждения, равняващи се на сумата от 13 223.76 лв.

С оглед на гореизложеното така предявеният иск с правно основание чл. 234, ал.1 от ЗМВР следва да се отхвърли, поради извършено след завеждане на исковата молба плащане.

С оглед на гореизложеното ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца законната лихва върху сумата от 13 223.76 лв. от подаване на исковата молба – 05.10.2022 г. до окончателното изплащане на сумата - 30.11.2022 г.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноски по делото **съразмерно** с уважената част на предявения иск, в размер на 504.05 лв. – за заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като ответникът е дал повод за завеждане на делото и по аргумент на обратното на чл. 78, ал. 2 от ГПК ответникът дължи такива.

При този изход на спора на ответника на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК следва да се присъдят своевременно поисканите разноски по производството **съразмерно** с отхвърлената част – в размер на 110.98 лв. (юрисконсултско възнаграждение).

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СРС държавна такса за уважения иск в размер на 528.95 лв. и сумата от 189.02 лв. представляваща разноски за вещо лице.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **П. К. Г.**, ЕГН *********, със съдебен адрес: гр. София, ... - адв. Е. Й., срещу **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, с адрес: гр. София, ул. „Антим I” №5, осъдителен иск с правно основание чл. 234, ал.1 от ЗМВР за заплащане на сумата от **20 988.00 лева**, представляваща дължимо обезщетение в размер на 16 месечни възнаграждения при прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с адрес: гр. София, ул. „Антим I” №5, да заплати на **П. К. Г.**, ЕГН *********, със съдебен адрес: гр. София, ... - адв. Е. Й., законната лихва за забава върху главницата, представляваща обезщетение в размер на **13 223.76 лева** по иска с правно основание чл. 234, ал.1 от ЗМВР, за периода от подаване на исковата молба – 05.10.2022 г. до 30.11.2022 г., а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК и сумата от **504.05 лева** – разноски по делото.

ОСЪЖДА П. К. Г., ЕГН *********, със съдебен адрес: гр. София, ... - адв. Е. Й., да заплати на **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, с адрес: гр. София, ул. „Антим I” №5, сумата от **110.98 лв.** – разноски за производството пред СРС.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с адрес: гр. София, ул. „Антим I” №5, да заплати по сметка на СРС на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК сумата от **528.95 лв.** – държавна такса и **189.02 лв.** - разноски за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____